

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/51/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613207625
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7613207625.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Martina Kolesára v spore žalobcu Okresné stavebné bytové družstvo v Michalovciach, so sídlom v Michalovciach, Plynárenská 1, zastúpeného JUDr. Slavomírom Kučmášom, advokátom so sídlom v Michalovciach, Plynárenská 1 proti žalovaným 1. X.. B. Z., bytom v Q., X.. Q. XX a 2. O. Z., bytom v Q., T. X, o zaplatenie sumy 1.695,24 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves, č.k. 7C/148/2013-438 zo dňa 27. decembra 2019

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok.

II. Nepriznáva stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví tohto rozhodnutia rozhodol v tomto znení:

I. Súd konanie v časti príslušenstva 0,5 % poplatku z omeškania z dlžnej sumy za každý deň z omeškania od 14.5.2010 do zaplatenia zastavuje.

II. Súd žalobu zamieta.

III. Žalovaní v I. a II. rade majú nárok na plnú náhradu trov konania voči žalobcovi. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnom skončení vo veci samej.

2. Predmetom konania je žaloba žalobcu doručená súdu prvej inštancie dňa 20.02.2024, ktorou sa domáhal, aby súd zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade zaplatiť žalobcovi sumu 57.071,00 Sk ako nedoplatok na úhradách spojených s užívaním bytu, poplatok z omeškania vo výške 0,5 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania od 01.01.2004 až do zaplatenia a nahradil trovy konania. Podanú žalobu odôvodňoval tým, že žalovaní sú vlastníkmí bytu na ulici Q.U. XX, H., Q. od 01.12.1998. Žalovaní pristúpili k zmluve o výkone správy s OSBD Michalovce dňa 17.11.1998 s účinnosťou od 01.12.1998, na základe ktorej sú povinní platiť úhrady spojené s užívaním bytu. Od 01.3.2001 do 31.12.2003 na celkový ročný predpis 21.029,00 Sk nezaplatili nič, bol im zúčtovaný nedoplatok na ročnom vyúčtovaní za rok 2000 vo výške 1.124,50 Sk, a poplatok za výmenu vodomerov dňa 15.06.2001 vo výške 539,00 Sk, teda nedoplatok za toto obdobie činí 22.692,50 Sk. V roku 2002 od 01.01.2002 do 31.12.2002 na celkový ročný predpis 25.829,00 Sk zaplatili 20.373 Sk. Bol im zaúčtovaný preplatok na ročnom vyúčtovaní zo rok 2001 vo výške 1.255,10 Sk, teda nedoplatok za rok 2002 činí 4.200,90 Sk. V roku 2003 od 01.01.2003 do 31.12.2003 na celkový ročný predpis 31.828 Sk nezaplatili nič, bol im zúčtovaný nedoplatok na ročnom vyúčtovaní vo výške 1.650,10 Sk, teda nedoplatok za rok 2003 je 30.177,90 Sk.

3. Súd prvej inštancie vo veci už rozhodol rozsudkom sp. zn. 8C/149/2004-94 zo dňa 04.11.2004 tak, že žalovaných zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 57.071 Sk s 0,5 % poplatkom z omeškania z dlžnej sumy za každý deň omeškania od 1.1.2004 až do zaplatenia a trovy konania vo výške 2.850,00 Sk, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, ako aj o trovách konania. Proti rozsudku podal žalovaný v 1. rade odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 5Co/200/2009 zo dňa 16.04.2010 tak, že odvolanie odmietol. Proti tomuto uzneseniu podal žalovaný v 1. rade dovolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 2 Cdo 181/2011-194 zo dňa 31.10.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24.01.2012 tak, že zrušil uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5 Co 200/2009 zo dňa 16.04.2010 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Krajský súd v Košiciach rozhodol o odvolaní žalovaného 1. rade rozsudkom č.k. 5Co/379/2011-262 zo dňa 14.02.2013 tak, že zmenil rozsudok súdu vo výroku o povinnosti žalovaných zaplatiť istinu 1.894,41 eur tak, že žalobu zamietol. V ostatnej časti rozsudok súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Proti tomuto rozsudku podal žalobca dovolanie v celom rozsahu, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č.k. 2Cdo 379/2013-295 zo dňa 31.07.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.09.2014 tak, že zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 5Co/379/2011-262 zo dňa 14.02.2013 vo výroku, ktorým bol zmenený rozsudok súdu č.k. 8C 149/2004-94 zo dňa 04.11.2004 a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Vo zvyšnej časti dovolanie žalobcu najvyšší súd odmietol. Krajský súd v Košiciach opätovne rozhodol o odvolaní žalovaného 1. rade rozsudkom č.k. 5Co/883/2014-307 zo dňa 12.02.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.04.2015 tak, že zmenil rozsudok súdu vo výroku o povinnosti žalovaných zaplatiť istinu 1.894,41 eur tak, že žalobu zamietol. Proti tomuto rozsudku podal žalobca dovolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom č.k. 2Cdo 94/2016-335 zo dňa 20.12.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31.01.2017 tak, že dovolanie odmietol. Krajský súd v Košiciach v odôvodnení rozsudku č.k. 5Co/883/2014-307 zo dňa 12.02.2015 uviedol, že dlh žalovaných zanikol splnením, čo je preukázané fotokópiami (č.l. 221-224) výpisov z účtov, a fotokópiami (č.l. 225-228) prehľadu ročných platieb za r.2007-2010, predložených žalobcom. Aj keď platby uskutočnil iba žalovaný v 1. rade, vzhľadom na to, že záväzok žalovaných je solidárny, plnením žalovaného v 1. rade zanikol aj záväzok žalovanej v 2. rade. Bez ohľadu na to, že žalovaný v 1. rade iba sumu 947,21 eur označil ako platbu do exekučného konania „EX 540“, aj ostatné jeho platby (a rovnako tak aj preplatok za r. 2007) mal žalobca započítať na úhradu dlhu, ktorý je predmetom tohto konania a nie ich zaúčtovať na bežné mesačne úhrady. I keď OZ, účinný od 1.1.1992, už nemá úpravu, akú obsahoval § 73 OZ, účinný do 31.12.1991, (Ak má tomu istému veriteľovi dlžník splniť niekoľko dlhov a plnenie nestačí na vyrovnanie všetkých, je vyrovnaný dlh, o ktorom dlžník pri plnení vyhlási, že ho chce splniť; inak sa plnením uhradí dlh najskôr zročný, a to najprv jeho príslušenstvo), postup žalobcu je v rozpore s dobrými mravmi, keďže mal za následok, že dlh žalovaných sa zväčšoval.

4. Nakoľko podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 12.09.2019 žalobca navrhol zmenu žaloby a sčasti vzal žalobu späť, súd prvej inštancie uznesením č.k. 7C/148/2013-420 zo dňa 06.11.2019 pripustil zmenu žaloby v tomto znení: „Žalovaní v I. a II. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 12 % ročne zo sumy 1.894,91 eur od 01.01.2004 do 07.06.2007, zo sumy 1.579,57 eur od 08.06.2007 do 21.07.2008, zo sumy 1.280,83 eur od 22.07.2008 do 19.01.2009, zo sumy 1.122,59 eur od 30.01.2009 do 13.05.2010“ a v časti príslušenstva 0,5% poplatku z omeškania z dlžnej sumy za každý deň omeškania od 14.5.2010 do zaplatenia, súd rozhodol v zmysle ust. § 144 a § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) tak, že v tejto časti konania zastavil.

5. Predmetom konania tak s poukazom aj na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/883/2014-307 zo dňa 12.02.2015, ostalo len príslušenstvo pôvodne uplatňovanej istiny, ale už v znení zmeneného petitu žaloby, keďže súd rozhodol o zmene žaloby žalobcu v časti uplatneného poplatku z omeškania tvoriaceho príslušenstvo istiny.

6. Žalovaný vzniesol námietku premlčania vo svojom podaní doručenom súdu dňa 22.10.2019 voči zmenenému petitu žaloby uplatnenú už titulom príslušenstva, keďže žalobca vzal čo sa týka uplatneného poplatku z omeškania sčasti žalobu späť, a z dôvodu jej dôvodnosti, súd žalobu v tejto časti zamietol, keďže zmena žaloby bola doručená súdu prvej inštancie, čo sa týka ohľadne úrokov z omeškania až dňom 12.09.2019 a pôvodnou žalobou žalobca požadoval poplatok z omeškania od 1.1.2004 s tým že žalobu podal na súd už dňa 20.2.2004, v zmysle § 100 ods. 1 OZ a § 101 OZ.

7. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 CSP s odkazom na ust. § 251 CSP a § 255 ods. 1, 2 CSP a žalovaným priznal plný nárok na náhradu trov konania, keďže mali v konaní plný úspech.

8. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote (včas) odvolanie v celom rozsahu žalobca. Uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a to aj s odkazom na ust. § 365 ods. 2 CSP, kedy odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ods. 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Ako prvé žalobca uviedol, že len nesprávne v podanej pôvodnej žalobe žiadal poplatok z omeškania, pričom mal na mysli zákonný úrok z omeškania vo výške 12 % s tým, že nikdy nenavrhol zmenu žaloby podľa § 139 CSP, keďže išlo len o upresnenie žaloby, a preto súd uznesením sp. zn. 7C/148/2013-420 zo dňa 06.11.2019 vec nesprávne právne posúdil, keďže v podaní zo dňa 12.09.2019 iba upresnil zrejmu nesprávnosť, ku ktorej došlo asi zrejme chybou v písaní. Preto jeho podanie nemožno považovať za zmenu žaloby, ale len upresnenie žaloby spôsobené jeho chybou v písaní, nakoľko došlo k nesprávnemu označeniu poplatku z omeškania s tým, že on mal na mysli uplatnenie úroku z omeškania, a preto súd konal bez návrhu, čím je konanie postihnuté aj inou vadou konania v zmysle § 365 ods. 1 písm. d) CSP, nakoľko od začiatku konania si uplatňoval úrok z omeškania a nie poplatok z omeškania. Týmto postupom súd ohrozil právnu istotu strán sporu. Navrhoval, aby odvolací súd zrušil rozsudok, prípadne zmenil rozsudok tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovie a prizná mu nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

9. Žalovaní v 1. a 2. rade vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedli, že navrhujú potvrdiť napadnutý rozsudok ako vecne správny, pričom opätovne poukazovali na nezrovnalosti ohľadom výpočtu nedoplatkov spojený s užívaním a správou bytu za jednotlivé roky, čím sa opätovne vyjadrovali žalovaní k nedôvodnosti istiny uplatneného nároku.

10. Žalobca v podanom vyjadrení k vyjadreniu žalovaných v celom rozsahu trval na všetkých skutkových a právnych dôvodoch uvedených v podanom odvolaní a mal za to, že vyjadrenie žalovaných je absolútne právne irelevantne pre rozhodnutie vo veci.

11. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, účinného od 01. 07. 2016, ďalej len „CSP“), prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a CSP a § 380 ods. 1, 2 CSP, z hľadiska žalobcom uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP a dospel k záveru o nedôvodnosti ich uplatnenia.

12. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 30. 06. 2021 o 10.05 hod., v pojednávacej miestnosti č. dv. 212/II.p., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené dňa 17. 06. 2021 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP a § 378 ods. 1 CSP.

13. Žalobca v podanom odvolaní uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP, ktorých dôvodnosť naplnenia odvolací súd vo veci nevzhliadol.

14. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie je subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, t.j. vadami konania podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP sú iné vady, ktoré mohli mať vplyv na výrok rozhodnutia, s výnimkou tých, ktoré sú uvedené v § 365 ods. 1 písm. a), b), c) CSP a kde patrí aj nepreskúmateľnosť odôvodnenia rozhodnutia.

15. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v

prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 ods. 1, 2 CSP alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

16. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

17. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku z hľadiska uplatnených odvolacích námietok žalobcu, konštatuje správnosť skutkového záveru v znení učeného právneho posúdenia prejednávanej veci, čo súd odôvodnil aj v znení naplnenia zákonných predpokladov podľa § 220 ods. 2 CSP, čím svojim konaním neodňal stranám sporu právo na spravodlivý proces.

18. Odvolací súd apeluje na to, že žalobca disponuje s podanou žalobou a jednoznačne s petitom podanej žaloby, z ktorého je zrejmé (viď č.l. 2 spisu), že žalobca si v čase doručenia žaloby súdu uplatňoval okrem istiny vo výške 57.007 Sk ako nedoplatok na úhradách spojených s užívaním bytu, poplatok z omeškania vo výške 0,5 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania od 01.01.2004 až do zaplatenia. Z uznesenia Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 6.11.2019 č.k. 7C/148/2013-420 je zrejmé, že aj keď žalobca v podaní zo dňa 2.9.2019 uviedol, že ide o upresnenie petitu návrhu vo veci samej, svojím podaním (viď č.l. 390 spisu) žiadal, aby súd vo veci samej, keďže predmetom konania už len ostalo príslušenstvo z istiny, o ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté rozhodol, že žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 12 % ročne zo sumy 1.894,91 eur od 01.01.2004 do 07.06.2007, 1.579,57 eur od 08.06.2007 do 21.07.2008, 1.280,83 eur od 22.07.2008 do 29.01.2009, 1.122,59 eur od 30.01.2009 do 13.05.2010 s tým, že v prevyšujúcej časti príslušenstva vzal žalobu späť, pričom dodal, že žalovaní v 1. a 2. rade spoločne realizovali nasledovné platby - 9.500 Sk dňa 08.06.2007, 9.000 Sk dňa 22.07.2008, 158,24 eur dňa 30.01.2009, 947,21 eur dňa 14.05.2010 a 296,62 eur dňa 14.05.2010. Apeloval na to, že príslušenstvo nesprávne označil ako poplatok z omeškania a preto žiadal, aby súd právne vec posúdil ako zákonný nárok úroku z omeškania, ktorý bol v čase podania žaloby, t.j. dňa 01.01.2004 vo výške 12 %.

19. Podľa ust. § 139 CSP, žalobca môže počas konania so súhlasom súdu meniť žalobu. Zmena žaloby je základným dispozičným úkonom predmetom konania, je teda prejavom tzv. dispozičného princípu sporového konania. Len čo sa konanie začne, na súd prechádza povinnosť vec prejednať a rozhodnúť v primeranom čase podľa procesných pravidiel a zásad. Zmena žaloby nie je len zmenou tzv. žalobného petitu, keďže žalobu v civilnom konaní treba vnímať ako komplexné podanie žalobcu, ktoré má spĺňať náležitosti podľa § 132 CSP. Pod zmenou žaloby treba chápať zmenu akejkoľvek náležitosti, ktorú žaloba má mať s tým, že od toho treba odlišovať odstránenie väd žaloby a rovnako nejde o zmenu žaloby v prípade, ak žalobca predkladá nové dôkazné návrhy so zreteľom na výsledok doterajšieho konania a rovnako o zmenu žaloby nepôjde, ak žalobca rozšíri alebo zmení fakultatívnu právnu kvalifikáciu svojho nároku. Za zmenu žaloby treba vždy považovať zmenu tzv. žalobnej žiadosti (petitu žaloby) a zmenu tzv. rozhodujúcich skutkových okolností (skutkového stavu, na ktorých žaloba spočíva). Zmena žalobnej žiadosti teda môže spočívať v zmene buď kvalitatívnej, alebo kvantitatívnej stránke žalobnej žiadosti. Za kvalitatívnu zmenu petitu treba považovať tie situácie, keď žalobca, či už s poukazom na rovnaký (doteraz tvrdený) skutkový stav, prípadne skutkový stav zmenený a doplnený, požaduje niečo iné, než pôvodne. Za kvantitatívnu zmenu žaloby zase treba považovať najmä pri žalobách na plnenie to, keď žalobca žiada niečo iné, alebo kvantitatívne viac, než žiadal v pôvodnej žalobe. O kvantitatívnu zmenu žaloby (petitu) pôjde aj v prípadoch, keď žalobca namiesto jedného typu plneniu požaduje iný typ plnenia. K zmene tzv. rozhodujúcich skutkových okolností (skutkového stavu), na ktorých žaloba spočíva, je potrebné uviesť, že podstatnou náležitosťou každej žaloby na začatie konania v zmysle § 132 CSP je pravdivé opísanie rozhodujúcich skutkových skutočností, pričom ide o tzv. povinnosť tvrdenia, ktorú znáša žalobca a ak žalobca chce tieto rozhodujúce skutočnosti akýmkoľvek spôsobom meniť, dopĺňať,

zrušovať a rozširovať, pôjde o zmenu žaloby podľa § 132 CSP s tým, že v tomto prípade je zmena žaloby vždy viazaná na súhlas súdu, ktorý zmenu žaloby bude posudzovať vždy so zreteľom na hospodárnosť konania, pričom súd v zásade zmenu žaloby musí pripustiť, okrem prípadov, ak by výsledky doterajšieho konania neumožňovali konať o zmenenom návrhu.

20. Keďže žalobou si žalobca uplatňoval poplatok z omeškania vo výške 0,5 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania od 01.01.2004 až do zaplataenia a podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 12.09.2019, ktoré žalobca označil len ako upresnenie žaloby, prípadne odstránenie chyby v písaní poplatku z omeškania, ktoré má byť správne označené ako úrok z omeškania, už žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaných zaplatiť úrok z omeškania vo výške 12 % ročne z konkrétnych súm, ktoré špecifikoval vo svojom podaní zo dňa 12.09.2019 na č.l. 390 spisu, pričom v prevyšujúcom rozsahu uplatneného príslušenstva vzal žalobu žalobca späť, odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vecne správne podanie žalobcu, ktorým žiadal iné právne plnenie, v znení aj jeho rozšírenia oproti pôvodnej žalobe, pričom nešlo o chybu v písaní a ani o upresnenie žaloby, právne posúdil ako zmenu žaloby.

21. Vecne správne súd prvej inštancie rozhodol, ak uznesením 7Co/148/2013-420 zo dňa 06.11.2019 pripustil zmenu žaloby v navrhovanom znení a rovnako vecne správne súd rozhodol aj o zastavení konania v časti príslušenstva vo výške 0,5 % poplatku z omeškania z dlžnej sumy za každý deň z omeškania od 14.05.2010 do zaplataenia v zmysle § 145 ods. 2 CSP, dávajúc do pozornosti aj uznesenie NS SR zo dňa 20.08.2010 sp. zn. 6Sžo 372/2009 v tom znení, že „späťvzatie žaloby je jednostranným procesným úkonom účastníka konania, pričom jeho účinky nastávajú v okamihu, keď sa dostane do dispozície adresáta, t.j. súdu. V prípade, ak sa tak stane, nie je možné späťvzatie vziať ďalším úkonom späť, každý procesný úkon je potrebné posudzovať z objektívneho hľadiska, teda podľa toho, ako sa navonok prejavuje, pričom vnútorný rozpor medzi tým, čo účastník zamýšľal a tým, čo skutočne navonok prejavil, nezbavuje procesný úkon účinkov, ktoré s týmto prejavom vôle procesné právo spája.“

22. V tomto znení odvolací súd poukazuje na to, že jednoznačne z odôvodnenia podanej žaloby, petitu žaloby, ako aj z obsahu spisu vyplýva, že žalobca si pôvodnou žalobou okrem istiny uplatnil poplatok z omeškania s tým, že kedykoľvek mal dostatok priestoru na to, keďže žalobca disponuje s podanou žalobou, požiadať súd o zmenu žaloby, čím by predišiel dôvodnosti námietok žalovaných o premlčaní nároku, pričom v danom prípade ide o naplnenie kvantitatívnej zmeny žaloby, keďže žalobca namiesto jedného typu plnenia, t.j. poplatku z omeškania požadoval iný typ plnenia, ktorým sú úroky z omeškania, o čom súd bol povinný správne rozhodnúť v zmysle ust. § 139 až § 140 ods. 1, 2 CSP.

23. Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam je napadnutý rozsudok vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 CSP s odkazom na § 387 ods. 2 CSP, a to aj čo sa týka premlčania uplatneného nároku so zreteľom na vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaných, s odkazom na procesný postup súdu v konaní vychádzajúci zo správneho procesného postupu súdu prvej inštancie v tomto konaní a preto odvolací súd správne potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny.

24. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a plne úspešným žalovaným v 1. a 2. rade proti neúspešnému žalobcovi v odvolacom konaní priznal plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

25. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).